

WOJCIECH WEISS (1930–2012)

Wojciech Weiss urodził się 14 maja 1930 r. w Poznaniu jako syn Zygmunta i Janiny z domu Dominowskiej.

Do wybuchu wojny ukończył 3 klasy szkoły powszechnej w Poznaniu, a dalej uczył się na tajnych kompletach w Warszawie, gdzie przebywał z rodziną w czasie okupacji. Należał do podziemnego harcerstwa. Po upadku Powstania Warszawskiego przebywał najpierw w obozie przejściowym, później w Milanówku koło Warszawy, a w marcu 1945 r. wraz z rodziną wrócił do Poznania. Tutaj uczył się w Liceum i Gimnazjum im. K. Marcinkowskiego. W 1947 r. zdał egzaminy maturalne i rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu. Ukończył je w 1951 r. na Oddziale Silnych Prądów – Sekcji Maszyn Elektrycznych, uzyskując tytuł inżyniera elektryka. 10 lat później po ukończeniu Wieczorowego Studium Magisterskiego na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej otrzymał tytuł magistra inżyniera.

Pracę podjął już w 1949 r. w czasie studiów w Zjednoczeniu Energetycznym Okręgu Poznańskiego na stanowisku starszego referenta w dziale elektryfikacji rolnictwa. Stąd, w 1951., przechodzi do pracy w Poznańskim Przedsiębiorstwie Elektryfikacji Rolnictwa, gdzie pracuje na stanowisku kierownika pracowni projektowej do 1970 r.

Od 1970 do 1990 r. pracuje w Zakładach Energetycznych Okręgu Zachodniego na stanowisku głównego specjalisty do spraw sieciowych, później – ds. zbytu energii elektrycznej i obsługi odbiorców.

W 1990 r. przechodzi na wcześniejszą emeryturę, a w latach 1991–1995 pracuje w niepełnym wymiarze czasu w Banku Rozwoju Rolnictwa „Rolbank S.A.” w Poznaniu na stanowisku kierownika Zespołu Informatyki. W latach 1995–2001 był członkiem Rady Nadzorczej przedsiębiorstwa „Interasame” w Poznaniu, a w latach 2001–2002 dyrektorem biura poznańskiego oddziału Polskiej Izby Ekologii.

W 1963 roku uzyskał uprawnienia budowlane w zakresie projektowania i nadzoru sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych bez ograniczeń, a w 1974 roku uprawnienia rzeczoznawcy SEP. Odtąd podejmował liczne prace zleczone dotyczące projektowania i nadzoru nad robotami elektrycznymi.

W swym dorobku zawodowym z tego okresu ma kilkadziesiąt ekspertyz głównie z dziedziny instalacji i urządzeń elektrycznych, m.in. w przestrzeniach zagrożonych wybuchem lub pożarem. W czasie zatrudnienia w Zakładach Energetycznych Okręgu Zachodniego opracował unikalną metodę obliczania strat technicznych i handlowych w sieciach elektroenergetycznych najwyższych napięć. Przewodni-

czył zespołowi autorskiemu trzytomowego „Poradnika obsługi odbiorców energii elektrycznej” i był współautorem tej publikacji. Był też współautorem komputerowych metod rozliczania wielkich (AWO) i drobnych (ZBYT) odbiorców za dostarczaną energię elektryczną.

Wojtka poznałem w 1956 r. po objęciu stanowiska kierownika Pracowni Projektowej Łódzkiego Przedsiębiorstwa Elektryfikacji Rolnictwa. Wojtek pracował na identycznym stanowisku w Poznańskim PER od 1951 r. Od 1950 r. był społecznym działaczem Oddziału Poznańskiego SEP, ja od 1956 r – Oddziału Łódzkiego. Szybko zaprzyjaźniliśmy się. Wzorowałem się na pracy zawodowej i społecznej Wojtka. Późniejsza wspólna działalność na rzecz Stowarzyszenia przyjaźń tę wzmocniła, a także mój podziw dla Jego postawy społecznej i dokonań. Nie sposób wymienić je wszystkie. Oto niektóre z nich:

- w 1951 r. Wojtek zakłada Koło SEP przy poznańskim PER,
- w latach 1955–1984 jest aktywnym członkiem Zarządu Oddziału Poznańskiego SEP, a w latach 1975–1984 jego prezesem i członkiem Zarządu Głównego,
- w latach 1981–1984 zostaje członkiem Prezydium ZG SEP,
- w latach 1984–1990 – wiceprezesem SEP,
- w latach 1994–2010 – przewodniczącym Głównego Sądu Koleżeńkiego SEP,
- w latach 1964–2003 jest inicjatorem i współautorem publikacji: „45 lat SEP w Poznaniu”, „50-lecie Oddziału Poznańskiego SEP”, „Jubileusz 60-lecia Oddziału Poznańskiego SEP”, „75 lat Oddziału Poznańskiego SEP”, „80 lat Oddziału Poznańskiego SEP” i aperiodycznego „Biuletynu Oddziału Poznańskiego SEP”,
- w latach 1983–1990 wybrany przez FSN-T „NOT”, pełni funkcję przewodniczącego Rady Krajowej.

Praca zawodowa i wielkie zaangażowanie w działalności społecznej w SEP i Federacji Stowarzyszeń nie przeszkadzały mu w pasjonowaniu się muzyką. Chętnie grał na pianinie i kolekcjonował płyty gramofonowe. Zbierał też facecje i dowcipy. Znał ich mnóstwo, potrafił zakończyć adekwatnym do wypowiedzi. Był powszechnie lubianym kolegą, przyjacielem czy współpracownikiem. Cieszył się niekwestionowanym prestiżem.

Za pracę zawodową i społeczną otrzymał wiele odznaczeń i wyróżnień. Otrzymał Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi, Medale: Komisji Edukacji Narodowej i Za Zasługi dla Obronności Kraju, Medale Zasłużonego: dla Energetyki, dla Łączności i Budownictwa, Odznaki Honorowe: Miasta Poznania i Województwa Poznańskiego oraz Złotą i Srebrną Odznakę Honorową Stowarzyszenia, Medal Oddziału Poznańskiego SEP i najwyższą godność w Stowarzyszeniu Członka Honorowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

2 stycznia 2013 r. mgr inż. Wojciech Weiss został pochowany na Cmentarzu przy ul. Nowina w Poznaniu.

Cześć Jego pamięci!

Tadeusz Malinowski